

Izhaja vsak pondeljek
in četrtek ob 8. uri
— predpoldne. —
Stane za celo leto 15 L.,
za pol leta 8 L., za četrt
leta 4 L. Za inozemstvo
celo leto 20 L.
Na naročila brez
dopisane naročnine se
ne oziramo.
Odgovorni urednik:
RICHARD ORELB.

Številka 78.

GORIŠKA STRAŽA

V Gorici, v pondeljek 1. oktobra 1923.

Letnik VI.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglaši
se računa po dogovoru
in se plačajo vnaprej.
List izdaje konsorcij
»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk. S. Spazza,
v Trstu.
Uprava in Uredništvo:
ulica Mameli 5.
(prej Scuole).

Štiri resolucije političnega društva

Na občnem zboru političnega društva «Edinost» za Goriško so bile pretekli četrtek dne 27. septembra sprejete med drugim nastopne važne resolucije, ki jih dajemo slovenski javnosti na znanje:

ZA PRAVICE SLOVENSKEGA JEZIKA!

1.) Občni zbor Političnega društva «Edinost» v Gorici ugotavlja z globokim obžalovanjem, da se na slovenskem ozemlju vrši sistematična in široko zavrsana borba proti jeziku našega ljudstva, katera postaja čedalje bolj odločna, ostra in splošna. Iztrebili so naša starodavna krajevna imena, ki so zrasla iz ljudstva in njegove zgodovine, odstranili so vse slovenske napise iz javnih uradov, odpravili vse uradne slovenske prevode državnih in deželnih zakonov, ki odgovarjajo praktičnim potrebam slovenskega ljudstva in interesom javne uprave, zatrdli slovensko dopisovanje z vsemi deželnimi in državnimi uradji, prepovedali vsem oblastvom, da občujejo s prebivalstvom v njegovi domači govorici in končno vrgli celo iz sodišč jezik slovenskega ljudstva. Občni zbor izjavlja, da smatra borbo proti slovenskemu jeziku za očito in odkrito borbo proti slovenskemu narodu in odboravata zato z vsem srcem in vso dušo odločen nastop naših parlamentarnih zastopnikov, našega tiska in naših organizacij, pozivajoč jih, naj vztrajajo pogumno v obrambi naših jezikovnih pravic pri občinskih, deželnih in državnih uradih na slovenski zemlji, posebno pa pri sodnijah, ker je to najelementarnjeja zahteva sodobne civilizacije.

ZA NAŠE OTROKE!

2.) Občni zbor stoji na stališču, da imajo otroci slovenskega ljudstva od Boga in narave dano pravico do takega življa, ki edino nudi zdravo vzgojo in pravo izobrazbo, to se pravi do šolstva, prav tako materin jezik za podlago vsega pouka. To načelo je postal last kulturnega človeštva, je temelj vsega kulturnega napredka italijanskega naroda in ravnotako temelj vse kulture slovenskega ljudstva.

Šolska reforma, ki jo namerava izvesti v teh dneh minister in evropski učenjak Giovanni Gentile, pomeni pa smrtni udarec temu načelu, ker uvaja italijanski jezik tudi v ljudsko šolo Slovenscev kot učni jezik. Ta reforma nam hodiče vzetje pravice, ki nam jih je dal Bog in katerih nam ne more ugrabiti noben in država, nobena vlada in nobena posvetna ali cerkvena oblast. Ako bi prisvolili v to refermo, bi privolili v vnitrenje naše lastne slovenske kulture, do cesar nimamo nikake pravice! Nasprotno! Naložena nam je naravnost sveta več kakor za njihovo telesno življenje.

Zato dviga občni zbor v imenu stotišč slovenskih staršev in njihove dečje odločen in oster ugovor proti nameščani reformi ter zahteva, da se pravice slovenskega ljudstva po lastnem željstvu uvažajo in spoštujejo tudi po sedanji državi in sedanji vladi.

NE OVIRAJTE IZOBRAZBE LJUDSTVA!

3.) Občni zbor Političnega društva «Edinost» ugotavlja z žalostjo, da se posvetno gibanje med goriškim slovenskim ljudstvom v zadnjem času stalno ovira in premišljeno tlači. Mnogočevalne evočne izobraževalne organizacije, ki

so bile pred vojno ponos slovenskih vasi in slovenskih trgov ter dvignile tokom 50 let slovensko ljudstvo med najbolj probujene narode v srednji Evropi, so v nevarnosti, da propadejo. Nova društva se načelno več ne dovoljujejo, obstoječe izobraževalne organizacije naletavajo pa na take ovire, da je njihovo delovanje postalo v zadnjem času skoro nemogoče. Kako naj razvijajo društva svoje vzgojno in prosvetno poslanstvo med ljudstvom, ako zahtevajo oblastva za posamezno prireditev komisjski ogled odra, ki stane društvo 150 do 250 lir? Taka strašna bremena morajo vničiti vsako resno in pozitivno prosvetno gibanje med slovenskim ljudstvom. Občni zbor opozarja vlado, da se vrši ta pritisk nad organizacijami, brez katerih ne moremo živeti, ker skrbijo za ohranitev zdrave morale in sirjenje prave izobrazbe med slovenskim ljudstvom. S temi prosvetnimi organizacijami so vršili Slovenci boj proti alkoholizmu, proti surovosti, proti razuzdanosti, proti nekulturi. Ali hoče vlada, da se vrne slovensko ljudstvo v dobo pisanjev in surovih vaških pretegov, ki so jih prosvetne prireditve pred 20 leti zatrle?

Občni zbor izjavlja, da je kulturna dolžnost države prosvetno gibanje Slovencev podpirati in zato zahteva od vlad

de, naj odstrani vse krivične ovire, ki ogrožajo obstanek celokupnega prosvetnega pokreta med slovenskim ljudstvom.

PROTI OVADBAM!

4.) Občni zbor Političnega društva «Edinost» v Gorici izraža svoje globoko obžalovanje, da se odstavljajo v naši deželi od ljudstva voljeni župani brez zakonite preiskave in se izroča občinsko premoženje kratkomalo v roke komisarjev. Komisarji vladajo v Šempetu pri Gorici, v Solkanu, v Kanalu, Sv. Luciji, Postojni, Sežani, Vojsinci, Medani in Biljani.

Nadalje ugotavljam z žalostjo, da se jemljejo našim ljudem obrtne koncesije, večkrat kar na podlagi ovadb ali denuncijacij. Opozarjam vlado, naj pri svojih ukrepnih postopih pravično in glede strogo na to, da ne postane odvisna od »informacij« ljudi, katere smatra naša javnost za najslabše in moralno najbolj zavrnene osebe v deželi. Posebno naj bo oprezna, ako nastopajo ti brez značajne pod krinko fašizma. Opozorilo, ki ga pošilja občni zbor vladu, je važno, kajti nič ne more fašizmu in državi bolj škoditi, kakor če ljudstvo vidi in spoznava, da je žrtev denuncijacij, da se torej ne vlada po pravici in zakonu, temveč na podlagi ovadb. Občni zbor opominja vlado, naj bo previdna, kajti ljudstvo bi utegnilo zgubiti spostovanje do države in državne avkrotite, ako bi ovaduhu odločevali pri ukrepnih državne uprave.

Kaj se godi po svetu?

V vladajoči stranki je izbruhnil spor, ki spada med najvažnejše izmed vseh dosedanjih sporov v fašizmu. O teh sporih razpravlja že delj časa vse italijansko časopisje in jih obširno tolmači javnosti. O važnih dogodkih hočemo obvestiti tudi naše bravce, da bodo spoznali politične razmere, v katerih živi naša država. Spor v fašistovski stranki ima svoje globoke korenine v fašistovski revoluciji sami in je nastal radi različnih nazorov o nalogah fašizma. Mussolini in drugi ugledni voditelji fašizma so namreč mnenja, da je s fašistovsko revolucijo napočila za stranko nova doba. Fašisti so danes na vladu in nosijo pred zgodovino odgovornost za usodo Italije, zato morajo skrbeti za red in mir v deželi, spoštovati morajo zakon in se strogo izogibati vsakih nasilstev. Kdor dela nasilja, krši zakon in ruši ugled fašistovske vlade. Fašizem se mora zavedati, da nosi odgovornost za ves italijanski narod, zato ne sme imeti pred očmi samo interes svoje stranke, temveč koristi cele države. Država ne sme služiti fašizmu, temveč fašizem državi. V različnih pokrajinalah nastopajo fašistovski voditelji, ki misijo, da se je zvršila fašistovska revolucija samo zato, da pridejo posamezniki do moži in se okoristijo na račun ostalega prebivalstva. To se pravi izrabljati fašistovska revolucijo v osebne namene.

Mali vladarji!

V nekaterih deželah so se proglašili posamezni voditelji za male vladarje, ki gospodarijo absolutno in brezobzirno nad prebivalstvom. Zrastli so čez glavo državnim oblastvom in ukazujejo na levo in desno, kakor se jim zlubi. Za prefekte in kvestorje se sploh ne menijo, ker misijo, da so

oni kot fašisti edini pravi zastopniki države. Tako obnašanje je protizakonito in za domovino skrajno škodljivo. Fašizem postaja prebivalstvu tuj, ljudstvo ga začne sovražiti in se mu iz dna duše upira. Tako javnost Mussoliniju in vladu zaupa, medtem ko fašistovska stranka odklanja in mrzi. Da se te neznosene ramere odpravijo, mora Mussolini voditelje iz dežele ukloniti disciplini. Doslej se je namreč večkrat dogajalo, da sta Mussolini in rimske vodstvo pošiljala na deželo ukaze, a voditelji v pokrajinalah se niso marali pokoriti. Nefašisti so Mussolinija ubogali, njegovi najodločnejši pristaši so pa metali vladu polena pod noge. Lastna oblast in lastna korist jim je bila več kakor fašizem. V takih razmerah mora stranka prej ali slej razpasti.

Prenovljenje ali smrt.

Spričo tega rešnega položaja se je vzdignil iz fašistovskih vrst Massimo Rocca in priobčil v reviji »La Critica Fascista« članek, ki so ga prinesli nato vsi italijanski listi. Ugledni in naobraženi voditelj fašizma trdi, da je sedanje stanje postalo nevzdržno. Treba se je vprašati, če velja zakon za vse Italijane brez razlike, tudi za tiste, ki niso vpisani v fašizem, ali ne. Odgovoriti je treba na vprašanje, ali naj se vlada Italija v korist 40 milijonov prebivalcev ali pa v izključno korist ene same stranke in njenih voditeljev. Stranka se mora prenoviti ali pa pogine. Druge izbire nima. Tako je pisal Massimo Rocca, hoteč s tem koristiti fašizmu in domovini. »Hotel sem postaviti stranko pred resnično zrcalo same sebe in javnega mnenja fašistov in celega naroda.« Ta nastop Maksima Rocca, katerega je Mussolini odobral, je naletel na hud odpor različnih fa-

sistovskih časopisov in voditelji nekaterih dežel so se čutili močno užaljene, ker jih je Rocca v svojem članku zelo ostro napadel. Nastal je globok razpor med deželi in velikimi mesti, med časopisjem na deželi in v prestolici.

Organiziran protinapad.

Proti ofenzivi gospoda Rocce se je pripravljal premišljen odpor z dežele. Prvi se je vzdignil znani voditelj Roberto Farinacci, ki je v svojem dnevniku »Cremona Nuova«, branil stališče pokrajinskih fašistovskih voditeljev, pobijajoč zelo ostro in nasilno nazore Maksima Rocce. Osebno glasilo predsednika Mussolinija »Il Popolo d'Italia« je moralno poseči vmes in je pozvalo Farinaccija, naj neha, ker ruši na ta način disciplino stranke. Na poziv »Popola d'Italia« je Farinacci odgovoril z napadi na nekatere člane vlade in poudarjal v svojem dnevniku, da sloni moč vlade ravno na podeželskih voditeljih, proti katerim se je začela ofenziva. Toda Farinacci ni bil osamljen. Ustanovila se je zveza med štirimi glavnimi podeželskimi voditelji iz severne Italije, in sicer med nekim Baroncinijem iz Bologne, grofom Barbellenijem iz Piacenze, gospodom Arrivabene iz Mantove in Farinaccijem iz Cremona. Ta skupina razpolaga z dvema dnevnikoma, in sicer s »Cremona Nuova« in »La Scure« iz Piacenze ter z razširjenim tednikom »L'Assalto« iz Bologne, katerega urejuje Baroncini. Ti časniki so se začeli v započetem boju medsebojno podpirati in so skupno napadali vse tiste, ki odobravajo nazore Maksima Rocce. Svojim nasprotnikom niso prav nič prizanašali, temveč jim celo grozili. Mussolini je zadržanje teh časnikov in teh voditeljev odločno obsojal in njegov list »Il Popolo d'Italia« je priobčil nov opomin na Farinaccija.

Nepričakovani udarec!

Spor je postal očiten, o njem je razpravljalo časopisje cele države. Zato je hotel Mussolini, da se stvar razčisti do dna in se brez odloga zvršijo potrebeni sklepi. Vedel je namreč, da gre za življenje stranke. Časopis je naznamilo, da se snide v četrtek 27. sept. izvršilni odbor stranke in da se sestane 2. oktobra 72 zaupnikov iz vseh pokrajinal države. Po načrtu Mussolinija bi se morale zvršiti na teh dveh zborovanjih vse potreblne reforme, ki naj prenovijo življenje fašistovske stranke. Nasprotnik Rocce so se v tem pripravljali na odločilen sunek. Potegnili so na svojo stran člane izvršilnega odbora in čakali na sejo 27. septembra, da zadajo Rocci smrtni udarec. Kakor poroča »Corriere della Sera« so bajč že dva dni pred sejo izvršilnega odbora tajno sklenili, da izključijo iz stranke Maksima Rocca če, da je kršil disciplino in da je politično nevreden. Mussolini ni bil o stvari nič obveščen. Izvršilni odbor se je v četrtek 27. septembra zbral in izključil enoglasno Rocca iz stranke, kar je zvedel Mussolini še iz časopisov. Vest o izključitvi Maksima Rocce je napravila v Rimu največji vtis in vzbudila silno začudenje. Isti dan zvečer je izrazil Mussolini nad dogodkom svoje ogorčenje in izjavil, da bo zahteval od izvršilnega odbora preklic storjenega sklepa. Ali je konak izvršilnega odbora opomin pokrajinskih fašistovskih vo-

diteljev, da se bodo nameravani reformi stranke če treba uprli? Tega ne vemo. Na vsak način je izključitev Rocce želitev Mussolinija, ker je pač znano, da se ministrski predsednik v glavnem strinja z nazori izključenega voditelja.

Zahtevam odstop do 6. ure!

Mussolini ni mož, ki bi se v kritičnih trenotkih obotavljal. Drugi dan zjutraj, to se pravi v petek, je poklical k sebi bivšega glavnega tajnika stranke in člana izvršilnega odbora Mihaela Bianchija ter mu po kratkem burnem dvogovoru izjavil: «Izvršilni odbor mora predložiti svoj odstop danes do 6. ure zvečer, sicer podam izjavo, da sem solidaren z Massimom Rocco». Na to je Mussolini prekinil razgovor in šel s hitrimi koraki proti izhodu. Bianchi mu je sledil do avtomobila in mu hotel dajati pojasnila, a Mussolini ga je dvakrat rezko prekinil: «Odstop, odstop danes zvečer ob 6. uri!»

Izvršilni odbor se je zbral, a ni odstopil, pač pa so odstopili člani tajništva, ki so obenem vsi člani izvršilnega odbora. Mislili so, da se bo Mussolini s tem zadovoljil, pa se ni. Čemu so hoteli rešiti izvršilni odbor? Zato, ker pričakujejo, da se snide 2. oktobra zbor zaupnikov, ki izreče solidarnost z izvršilnim odborom in potrdi izključitev Rocce. Na ta način bi si ne rešil izvršilni odbor samo življenja, ampak bi obenem zmagała struja pokrajinskega fašizma na celi črti. Postala bi absolutna gospodarica položaja. Saj piše Roberto Farinacci kar odkrito, da se bo zbor zaupnikov postavljal odločno na stran pokrajinskih voditeljev. Potrebno je torej samo to, da se odstop izvršilnega odbora zavleče do 2. oktobra.

Aut aut Mussolinija!

Toda gospodje so se zmotili. Mussolini ni mož, ki gre kar tako na limanice. Poklical je nemudoma k sebi Mihaela Bianchija in izjavil, da zahteva takojšnji odstop izvršilnega odbora. Da pokaže svoj nepreklicen sklep, je dal takoj razglasiti po časopisih, da je zaukašal po Mihaelu Bianchiju izvršilnemu odboru brezpogojni odstop. V opoldanskih štovinah so čitali odločen poziv Mussolinija člani izvršilnega odbora. Obenem pa je dal Mussolini objaviti, da se sestanek zaupnikov ne bo vršil z. oktobra, temveč se prenese na nedoločen čas. S tem je šlo tudi upanje na zaupnike po vodi.

Vse kaže, da se bo izvršilni odbor uklonil in danes že odstopil.

Boj, ki ga je začel Mussolini proti izvršilnemu odboru lastne stranke in proti odličnim voditeljem fašizma priča o pogumu in izredni odločnosti

ministrskega predsednika in zato smo prepričani, da bo zmagal in izvedel reformo stranke.

Kaj se godi v Jugoslaviji?

Pašič je imel pred belgrajskim parlamentom pričakovani govor o Reki. Vsi so bili radovedni, kaj poroča, toda iz njegovih ust niso slišali prav za prav nič. Stari lisjak je govoril skoro pol ure, a ni povedal niti ene stvari, ki bi odkrila njegove ustreze. Pašič namenoma ni povedal nič, ker hoče imeti pri bodočih pogajanjih z Mussolinijem proste roke in ne mara kazati svojih namenov. Rayno tako kakor Pašič je govoril Ninčić. Opozicija seveda ni bila s tem zadovoljna in je napadala vlado z vso odločnostjo. Ko je prišlo do glasovanja, so se strnile vse opozicionalne stranke v eno: demokrati, ljudska stranka, muslimani, zemljoradniki in socialisti. Glasovali so enotno proti reški politiki Pašiča in le s težavo je dobila vlada večino. Da je Pašič zmagal, so morali glasovati Nemci, džemijet, dva Radičeva disidenta in ceo ministri. Pašiču se je sicer posrečilo strniti zopet vrste radikalcev in ohraniti dosedanje zaveznike na svoji strani, toda nuditi je moral zato Nemcem in džemijetu različne koncesije. Iz tega vidimo, da je vprašanje Reke postal velika ovira Pašičevi politiki. Vpoštevati moramo namreč, da je proti «popustljivi» politiki na Reki večina dežele.

Če namreč pomislimo, da Radični v parlamentu in da so njegovi poslanci gotovo na strani opozicije, tem ni nobenega dvoma, da ima Pašič glede Reke v državi manjšino. To dejstvo bo gotovo Pašič vpošteval pri pogajanjih z rimsko vlado. Gledati bo moral namreč na to, da ne dela politike, ki je v nasprotju z mišljencem večine prebivalstva.

To je praktičen pomen opozicije v belgrajskem parlamentu, to njen vpliv na potek pogajanj.

Pohod v Berlin!

Kakor smo svoječasno poudarili, je kapitulacija Nemčije za nemško republiko zelo nevarna in resna zadeva. Velik del nemškega prebivalstva ne mara nič slišati, da se Nemci brezpogojno vdajajo Francozom. Nirojni ponos se upira poniranju prej tujcem. In tako je po nemški državi, posebno pa na Bavarskem zavrnalo med nacionalisti. «Izdali so nemški narod! Prodali domovino!» To je geslo, s katerim vžigajo nacionalisti ljudstvo! Od vseh strani se je začelo nevarno gibanje oboroženih nacionalistov, ki so zbirali svoje čete po premišljenem načrtu. Kakor je zadel pred enim letom med italijanski fašisti klic: «Udarimo v Rim!», tako se je vzdignilo med nemškimi nacionalisti nenadoma geslo: «Vko-

rajmo v Berlin! Vrzimo vlado izdalcev!» Krvava meščenska vojna se je začela pripravljati v različnih pokrajinih države!

Vojaška diktatura v Nemčiji!

Toda berlinska vlada ni čakala, da jo prehitijo dogodki. Ko je videla, da nevarnost raste, je proglašila v celi državi obsegno stanje. Vojni minister Gessler je imenovan od predsednika republike za vojaškega diktatorja cele Nemčije, v njegove roke je položena vsa izvršilna oblast v državi. ne prebivalstva, ki se mora brezpojno pokoriti ukazom vojaštva. Pre-

povedana so zborovanja in obhodi. Odpravljene so vse ustanove svobogšči prepovedani listi, ki pišejo proti državi. Gessler je postavil na celo posameznih dežel generale, ki skrbejo oborožno silo za javni red. Na stran so jim postavljeni civilni guvernerji. Vsak poskus upora bi se zatrl v krvi. S tem je pokazala berlinska vlada, da misli iti do skrajnosti in preprečiti za vsako ceno meščansko vojno. Nevarnost sicer še ni minula, toda dozdeve se, da je berlinska vlada gospodarica položaja. Njen odločen nastop bo imel najbrž uspeh in rešil nemško republiko pred razpadom.

DNEVNE VESTI

Poitalijančevanje slovenskih šol je začelo!

1. oktobra 1923.

Prejeli smo vest, da je oblastvo izdalo za nekatere slovenske kraje na Griljskem ukaz, da se mora vršiti v prvem razredu ljudske šole odslej naprej pouk izključno v italijanskem jeziku.

Ta vest je pretresla do dna duše naše ljudstvo in je vplivalo na slov. javnost kakor prava narodna katastrofa. Poročilo ki ga prejemamo, pravi, da je ta novica izsilila prizadetim očetom, materam in otrokom solze v oči. V slovenskih družinah jočejo nad krivico, kateri ne morejo in ne morejo verjeti.

Plakanje zrelih mož govori cele knjige, spričo tega je vsak naš protest nepotreben.

25. junija 1921.

Govor ministrskega predsednika Giolittija v rimskem parlamentu: «I nostri concittadini di razza tedesca come quelli di razza slava, avranno fra noi una libertà che sarà presto nostro vanto vedere portata ad esempio in altri paesi d'Europa.» V slovenskem jeziku se to glasi takole. «Naši sodržavljeni nemškega in slovenskega pokolenja bodo uživali med nami svobodo, ki nam bo v posebno diko in ki bo lahko zgled za vse države v Evropi.» Zbornica je sprejela te besede z burnim dolgotrajnim ploskanjem.

Verski pouk v šoli.

Pod tem naslovom prinaša včerajšnja »Edinost« lep članek, iz katerega priobčujemo našim bravcem nekaj odlomkov:

»Naše slovansko ljudstvo v Julijski Krajini — toliko Slovenci kolikor Hrvati — je globoko vernò. Med nami so razne politične struge — kakor sicer pri vseh narodih — toda tako imenovanih »kulturnobojnih« razpoloženj med nami ni. Vsi julijski Slovani brez razlike »struje« smo si torej edini v tem, da se ima vršili vzgoja naših otrok na krščanski podlagi. Preneseno na šolo pomeni to naziranje, da smo julijski Slovani vsi brez razlike odločni pristaši verske šole in nasprotniki brezverskih učilnic.«

Reforma ministra Gentileja nas ne more v tem oziru zadovoljiti. Kajti »pri nas se pod »veronaukom« ne razumeva samo nekoliko molitvic, zgodbe sv. pisma ali n. pr. cerkvena zgodovina, temveč ima ta pojmom pretežno vzgojni značaj. To se pravi, da zahtevajo starši od veroučitelja, da jim vzgoji otroke na podlagi krščanske vše v vsakem pogledu, t. j. n. pr. da jih med drugim pripravlja za sv. birmo, za prvo sv. obhajilo itd. Dosedanja uredba verskega pouka

v naših krajih je temu cilju odlično odgovarjala predvsem vsled tega, ker je bil pouk tega predmeta poverjen tistim, ki tudi sicer vršijo med ljudstvom poklic veroučiteljev, namreč duhovnikom. Da je duhovnik obenem tudi veroučitelj v šoli, je torej popolnoma logično in bi moral veljati kot splošno pravilo, medtem ko naj bi učitelj nastopal tudi kot veroučitelj le v slučaju sile, t. j. v slučaju, da ni poklicnega veroučitelja duhovnika.

Le na ta način more veronauk zavzemati v šoli tisti posebni položaj, ki mu gre.«

Fond za naše kraje!

Te dni se je vršil v Padovi 28. občni zbor društva »Dante Alighieri«, ki ima namen, sirliti italijanstvo v tujini in doma med tujerodnimi manjšinami. Zborovanje je pozdravil kralj s posebno brzojavko. Razpravljali so med drugim o »narodni asimilaciji«, ki se vrši potom drugsta »v šolah novih pokrajin«. Sprejeta je bila resolucija, ki pravi:

»Odbori (Dante Alighieri) iz Trsta, Vidme, Gorice, Čedad in Gradiške so mnjenja, da ni zmagoslavni konec vojne nikakor zmanjšal pomena narodnosti

Obnova družinskega življenja.

Dr. Brecelj je imel na katoliškem shodu v Ljubljani govor o družini, ki je tudi za nas Primorce velike praktične važnosti. Zato prinašamo v podlistku glavne misli dr. Breceljevih izvajanj:

«Knjigo, debelo knjigo nam treba o obnovi družinskega življenja.

Obnova družinskega življenja je najbolj važno in nujno sobodno vprašanje med nami. Pogled v vsakdanje življenje nam kaže, da družinsko življenje hira. Vemo pa tudi iz usodnih knjig, ki nam jih pišejo statistike o uspevanju družin, da se čedalje manjša naš naravni priрастek, to je razlika med rodovitnostjo in urmljivostjo in da se bližamo onim narodom, kjer včasih že dosega število smrtnih primerov število rojstev, da torej nazadujemo in se bližamo umiranju. Zadeva je torej vsekakor zelo pereča.

Narod, ki je naravna družba, sestoji iz družin. Družine so naravne enote, prvine, korenike, ki dajo družbi načrncaj in tvorijo življenjsko moč. Kakršne družine, tak narod, taka država, taka Cerkev. Naše družine ne uspevajo povoljno iz dvojevrstnih vzrokov.

Hude so zunanje neprilike, ki ovirajo družinsko življenje v znatni meri. Siromaštvo raznih oblik, prej primeroma redko, se je silno pospostilo in zajelo kar cele stanove. Stanovanjska beda, draginja življenjskih potrebščin, nezadostne plače in medde, povečana bolehatost in druge stiske ogrožajo čedalje bolj obstoj neštetih družin in ovirajo nastajanje novih. Zgodovina, ki je in ostane učiteljica življenja, nam pripoveduje o narodih, ki so živelii dolga stoletja v najhujših zunanjih stiskah, a so se ohranili in celo namnožili. Irci, Poljaki in balkanski Slovani so nam sijajne priče, da se narodi ne dajo iztrebiti navzlic krutemu preganjanju

in zatiranju, ako je njih notranja življenska sila krepka, ako je njih družinsko življenje zdravo.

Naše družine propadajo bolj iznotranjih vzrokov. Nekatere komiselnosti se je razpasla med nami, zlasti v spolnih zadevah. Koliko bede in gorja nastaja iz lahkomselnega spolnega življenja izven zakona in v njem, nam pričajo spolne kuge, ki se širijo med nami, sramotno visoko število nezakonskih otrok, vedno večje število nesrečnih družin, ustavnih brez potrebe in zadostnih pogojev za obstoj z mnogoštevilnimi otroki, ki zamirajo v nežni dobi, a preostali so bolestni, manj sposobni za trdo življenje. Polno cvetja, a malo sadja, a še to črvivo odpada!

Najhujše zlo pa, ki nam zastruplja družinsko življenje, je ona brezsrečna sebičnost in pretkana užitkaželjnost, ki se kakor nevarna kuga vtliotaplja med nas pod krinko neke višje življenske modrosti, nebrzdana sla po užitku, ki hoče užitek brez kupnine,

zahteva pravice brez dolžnosti, tirja plačilo naprej in odpoveduje delo. Ta iz krajev zapadne propadajoče kulture k nam zanesena gniloba se kaže v hotenem umetnem onemogočanju smotrov družinskega življenja, od gnusnega preprečevanja do zločinskega morjenja zarodov. Ta naravna in mravstvena propalost se kaže najbolj v onih krogih, ki imajo za uspevanje družin še najugodnejše zunanje pogoje. Narava je trda, a dobra mati, ki nagraja človeka za izvršeno delo z bogatim plačilom, v obliki zdravja in življenske zadovoljnosti, a je hkrati kruta maščevalka vsem sladostrastnikom, ki ji zmkajo nagrado a se odtegnejo njeni službi, kaznuje jih z rojem vsakovrstnih bolezni, srčno praznoto, življenskim nezadovoljstvom. To zlo, ki se širi že v ljudske sloje, je največja nevarnost družinskemu življenju, omejuje ustavljanje družin in izpreminja družinske zibelke, v mrtvaške rakve!

negra vprašanja v Julijski Krajini, kajti tam prebiva na granici 400 tisoč Slovanov, ki mejijo na narode istega plemena. Italijanom te pokrajine je naložena nacionalna naloga, ki je ne morejo vrsiti z lastnimi močmi in zato ima država interes in dolžnost, da jim pomaga. Zato naj se ustanovi za Furlanijo in Julijsko Krajino poseben denarni sklad pod imenom «Fondo Giulio» (Julijski fond), s katerim naj razpolagajo odbori v Trstu, Vidmu, Gorici, Čedadu in Gradiski za širjenje italijanstva.

Predlog je bil enoglasno sprejet. Kakor vidimo, skrbijo gospodje zelo za nas! Celo denar hočejo za nas potrositi, betudi jih zato nismo prosili. Kaj vse nesebičnost zmora!

Za naše fante vojake

se je potegnil občni zbor društva «Dante Alighieri» v Padovi. Sklenili so pozvati vladu, naj izvrši resne korake, da se «v teh mladeničih» ustvari «trdna italijanska zavest».

Nov tečaj za občinske tajnike.

Dne 4. oktobra se otvoril v Gorici tečaj za one osebe, ki misljijo položiti izpit za diplomo obč. tajnika v mesecu decembru. Na tečaju poučuje tudi bivši računski ravnatelj na dež. odboru gospod Ernest Kavčič. Tečaja se lahko vdeleže tudi učiteljice, ki želijo doseči patent. Nadalje se sprejmejo na tečaj vse osebe, ki so dovršile srednjo šolo. Vpis se vrši vsaki dan na Corsu Verdi št. 23 od 10. do 12 ure.

Nabori letnika 1904.

Vojni minister je izdal okrožnico, ki ključ letnik 1904 na vojaški nabor. Pregledovanje novincev se prične 15. oktobra 1923. in konča 20. marca 1924.

V korist lovcev!

Gospod Walter Windspach, trgovec s kožami lisic, kun, podlasic, zajcev, mačk i. t. d. je otvoril svoje skladisče in pisarno v ulici Carducci št. 10 (hisa Gianni) v Gorici. Vsakdo zamore ze od daleč razločiti desko z veliko lisico. Windspach plačuje najvišje cene za živalske kože. Sedaj kupuje kože zajcev (in ne lisice, kot je bilo v zadnji «Goriški Straži» domotoma objavljeno), proti koncu meseca oktobra pa vse druge živalske kože.

Širite Naročajte Berite „Goriško Stražo“.

Kot odpor proti toliko nevarnosti za obstoj družine in naroda se je izčimila nova panoga zdravjeslovnih in naravoslovnih ved pod imenom plemenstega zdravjeslovnja in evgenike. Temeljne ugotovitve in zahteve te živiljenjeslovne stroke so:

a) Zakon, neločljiva in do smrti trajajoča živiljenjska skupnost med možem in ženo je edina oblika spolnega živiljenja, ki je primerna zdravju in zagotavlja ohranitev in pomnositve.

b) Spolna zdržnost je nujna zdravstvena zahteva do spolne zrelosti, ki nastopa v naših razmerah v dobi, ki je bližja tretji ko drugi desetini našega živiljenja. Spolna zdržnost je časih potrebna tudi zrelim ljudem brez vsakršne škode za zdravje ali živiljenje, ker ne poznamo niti ene bolezni, ki bi izvirala iz spolne zdržnosti, ker niti ene ne moremo ozdraviti s spolnim živiljenjem.

Nova imena za Južno železnico.

Upravni odbor Južne železnice je sklenil, da vsled razdelitve proge na posamezne nasledstvene države izpremeni naziv železnice. V Jugoslaviji se bo imenovala Savska železnica, v Italiji Jadranska, v Avstriji pa Donavsko železnica.

Opozarjam naše čitatelje

na oglas ursulinskega samostana v Gorici, ki ga prinašamo na zadnji strani.

Ukinjene sodnije.

Z današnjim dnem, to je s 1. oktobrom so bile ukinjene okrajne sodnije v Vipavi, Kobaridu in Cerknem. Slovenski predstojniki so bili premeščeni na sosedne okrajne sodnije. Obenem so bili nastavljeni na novih sodnih trije italijanski sodniki iz starega kraljestva.

Kakor smo zadnjič poročali, bodo namreč s 31 decembrom t. l. odpusčeni bržkone iz službe mnogo številni slovenski sodniki. Kakor kaže, so torej imenovani trije italijanski sodniki nekaki predhodniki tistih sodnikov, ki pridejo na izpraznjena mesta Slovencev.

«Popolo di Trieste» v stiski.

Pred par dnevi je tržaško fašistovsko glasilo «Popolo di Trieste» objavilo na uvodnem mestu z debelimi črkami izjavo glavnega urednika inž. Menesinija, ki pravi, da se list nahaja v zelo hudih denarnih zadregah, in zaradi tega bere ostre levite vsem tistim, ki bi morali podpirati list, pa ga ne podpirajo, dasravno bi to lahko storili. List da bo moral v kratkem prenehati, ako ne bo dobival potrebne podpore od tistih, ki so ga dolzni podpirati. Končno pa pravi inž. Menesini, da je morda on sam tista ovira, ki je na poti napredku edinega fašistovskega lista v Trstu, in izjavlja, da odstopa kot ravnatelj lista in daje to svojo sluzbo na razpolago stranki. Inž. Menesini je v svoji izjavi krepko zamahnil po tistih listih, ki »hočejo zidati svoj prospeh na živinske nagone množic«. Brez dvoma je tu mislil «Piccola», edini laški list, ki »izhaja« v Trstu. — Kdo bo Menesinijev naslednik, doslej se ne vemo.

Kmetski sinovi in otroci revežev,

Zadnjič smo poročali, da se sprejme na srednje sole le omejeno število učencev, in sicer ne več kakor 35 na vsaki razred. Če pomislimo, da je imela pred vojno goriška gimnazija kar po štiri parallelke prvega razreda, je jasno kot beli dan, da bo po novem zakonu ogromna večina naše mladine izključena od obiskovanja drž. srednjih šol. Velik del naših otrok torej ni več svoboden pri izbiranju svojega poklica, kajti le en deč mladine bo užival predpravico višje izobrazbe. Kdo so ti srečni otroci? V prvi vrsti mestni dečki in mestne deklice. Zakon daje torej mestni mladini predpravice pred kmetskimi otroci. Torej odločilna ni samo in izključno sposobnost in talent, temveč kmečko ali mestno pokolenje. Biti kmetski sin odslej ne bo dobro.

Kaj naj naredijo torej otroci, ki ne bodo sprejeti v šolo? Dve poti imajo: odpovedati se višji izobrazbi ter se posvetiti kmetijstvu ali rokodelstvu ali pa vstopiti v zasebno šolo. Toda zasebna šola je neprimerno dražja kakor državna, stane stariše mnogo več denarja. Uboge družine ne zmorcejo visokih stroškov. Otroci revežev si torej ne bodo mogli privoščiti srednješolskega studija. Izbiti si bodo morali iz glave višjo izobrazbo in si poiskati drug poklic. Za študij ne bo odločilen talent, temveč denar. Bogatini bodo imeli predpravice pred reveži.

Toda tudi na državnih srednjih šolah bo študij za reveže odslej težak, kajti zakon predpisuje šolnine po več sto lir na leto. Revne družine tega ne zmorcejo. Prej so bile šolnine nizke in reveži so bili oproščeni.

Kakšne posledice bodo imela ta določila za slovensko prebivalstvo, si lahko vsakdo sam misli, kajti znano je, da je obstajala pri nas ogromna večina dajakov iz najbolj revnih družin. Našim

največjim talentom, skoro vsem našim pesnikom, učenjakom in kulturnim delavcem je tekla zibel v revnih kmetskih kočah, kakor lepo in resnično opeva naš pesnik Simon Gregorčič.

Sadno drevje ima mnogo sovražnikov. Kako se proti njim imam boriti, te pouči „Gospodarski list“.

Občni zbor Političnega društva „Edinosti“ v Gorici

V četrtek dne 27. septembra 1923. se je vršil redni občni zbor Političnega društva «Edinosti» v Gorici. Navzoča sta bila državna poslanca Šček in dr. Wilfan, dočim sta se poslača Lavrenčič in dr. Podgornik opravili in pismeno pozdravila občni zbor. Politično društvo «Edinost» v Trstu sta zastopala dr. Slavik in dr. Čok. Politično društvo «Edinost» za Istro je pozdravilo občni zbor brzjavno po svojem predsedniku drju Vratoviču.

Ob določeni uri je otvoril občni zbor predsednik g. Križman, ki je pozdravil vse navzoče, prečital pismi poslanec drja Podgornika in Lavrenčiča. Spominjal se je umrlih državnih članov, predvsem drja Kobala in drja Gruntarja. V znak spoštovanja so vsi vdeleženci vstali.

Nato je prešel občni zbor na dnevni red. Prečital se je zapisnik ustan. občnega zборa, ki se je odobril in podpisal. Sledilo je poročilo o državnem delovanju. Poročilo omenja veliko delo, ki ga je moralo izvršiti društvo ob prilikri krnskih dogodkov, izreka se zahvala drju Gabrščeku, ki je prevzel brezplačno pravno zastopstvo. Poročilo omenja načrt za organizacijska vprašanja ki jih je reševalo društvo in težkoče, ki so ovirale ustanovitev Narodnega sveta. Sledi poročilo o uspehi protestih in neštevilnih intervencijah, ki jih je izvršilo društvo v obrambo narodnega solstva. Večno pozornost je posvečalo društvo ljudskemu solstvu v Gorici in po deželi. Društvo je doseglo otvoritev tretjega slovenskega razreda na mestni ljudski soli. Društvo se je zelo trudilo za ohranitev slovenskih ljudskih sol v Devinu, Jamjah, Dobrdobu in Podbrdu in imelo pri tem delen uspeh. Doseglj se je obnovitev slov. oddelka na deželnih gluhenemnici v Gorici. Na splošno pa se je moral obramba jezikovnih pravic ometiti na proteste, ki niso bili uspešni.

V opcijskem vprašanju je tajnistvo priredilo 60 rekurzov, vložilo je 60 invalidskih prošenj, 35 prošenj za vojno odškodnino, v mnogih slučajih je tajnistvo osebno posredovalo in delilo strankam pravne nasvete. Ozki društveni odbor je imel 37 odborovih sej, širši odbor pa pet.

Veliko delo je položilo društvo v ohranitev deželne avtonomije, borilo se je proti razcepitvi goriške dežele.

Poročilu tajnistva je sledilo poročilo blagajnjika.

Ker se je poročilu tajnistva in poročilu blagajnjista radi formalne strani ugovarjalo, se je po končani debati naročilo novo izvoljenemu odboru, da zadevo uredi.

Nato je pozdravil občni zbor v imenu Političnega društva «Edinosti» v Trstu dr. Slavik, ki je poudarjal nujno potrebo enotnega dela političnih društev.

Dr. Wilfan je razvijal svoje naziranje glede političnega delovanja Slovanov v Italiji ter je povdarjal, da more biti naše delo le nacionalistično, ker je ta ideja edina, ki nas veže. Razvil je tudi svojo zamisel o Narodnem svetu, ki bi ga ne smeli sestavljati delegati političnih društev.

Na občnem zboru se je vršila večurna, mestoma burna debata, pri kateri so gospodje dr. Gabršček, dr. Fornazarič, dr. Trost in Avgust Kozman zapustili zborovališče. Po odhodu teh gospodov je prešel občni zbor k prihodnji točki dnevnega reda, k volitvi ožjega in širšega odbora. Predlagana je bila samo ena lista, ki so jo zborovalci, ker ni bilo nobene protiliste, enoglasno sprejeli.

V ožji odbor so bili izvoljeni: dr. Engelbert Besednjak, zasebni uradnik

Franc Biteznič, dr. Josip Biteznič, dr. Stojan Brajsa in ravnatelj Anton Vuk. V širši odbor so pa bili zvoljeni možje vseh stanov, razdeljeni po okrajih. Nato je občni zbor sprejel resolucije, ki jih prinašamo na uvodnem mestu, ter odobril enoglasno tudi nastopne tri resolucije.

I. Občni zbor naloži odboru, da po zgledu drugih manjšinskih narodov čimprej izdela podroben načrt za narodno obrambo na Primorskem.

II. Občni zbor naproša vse časnike, da se izogibajo strankarskih in osebnih sporov.

III. Občni zbor naloži odboru, naj čimprej stopi v stik z društvi v Trstu in Istri, da se izvršijo takoj priprave za ustanovitev Narodnega sveta.

Ob % uri popoldne se je predsednik Križman zahvalil vdeležencem za njihov trud ter zaključil občni zbor.

Mestne novice

Kr. gimnazija - licej v Gorici.

Prosnje za sprejem morajo vložiti vsi bivši in novi dijaki do 10. oktobra. Prosnji naj priložijo zadnje solske spričevale. V zadnjem trenutku smo izvedeli, da se vrše sprejemni izpit za I. gimn. razred že dne 1. oktobra ob 9h zjutraj.

Pevska in Glasbena društvo v Gorici

Vnovič opozarja na otvoritev svoje glasbene sole za glasovir in vsa godala na lok, kakor tudi teorijo in zborovo petje mladine, ki se prične 1. oktobra 1923. Vpisovanje vsak dan od 10-12 v društvenih prostorih, Trgovski dom, Via Petrarca 1. I. Društvo se je posrečilo pridobiti za učitelja gosli, vijole, vijolonečla in basa priznanega goranskega muzika profesorja Rudolfa Lipizerja, znanega ustanovitelja goranskega kvarteta. Radi tega se odbor nadeja, da bodo naši stari z veseljem porabili ugodno priliko, da nudijo svojim otrokom z zmernimi zrtvami pri domaćem glasbenem zavodu temeljito glasbeno izobrazbo.

Vpisnina Lit. 5.—, vnaprej plačljiva mesečnina Lit. 25.— za dve tedenski uri, za obsežnejši poduk po dogovoru.

Društvo namerava tudi ustanoviti svoj lastni salonski orkester s pomočjo boljših učencev glasbene sole. Radi tega vladno vabi in pozivlja vse, ki bi se zanimali in bi radi sodelovali pri takem orkestru, da se zglasijo pri voditelju glasbene sole od gori omenjenem času. Tak orkester bi bil za vse naše družabno življenje posebne vaznosti in se društvo nadeja, da bo nasla ta misel toplega odziva pri vseh prizadetih.

Sramota.

Poročila tukajšnje policije beležijo skoro vsak dan aretacijo kake ženske, ki se v ponočnih urah prodaja po mestu. Sram nas je, da je med temi propagicami mnogo Slovenk. Slovenska dekle, kje je vaš ponos, vaš čast?

Izpiti na kr. tehničnem zavodu v Gorici.

Izpiti za sprejem i. t. d. se bodo vrgli na zgoraj imenovanem zavodu od 1. do 10. oktobra. Kdor se za vpis natančnejše zanima, naj pregleda razglase, ki so nabiti v veži zavoda na Senenem trgu.

Zasebne srednje sole se že ustanavljajo.

Ker bo po novem zakonu radi omejene števila prostorov mnogim učencem nemogoče obiskovati državno srednjo solo, mislijo ustanoviti nekateri goriški profesorji zasebno solo in so že prosili oblastva za dovoljenje.

Nov vir dohodkov!

Vpisovanje na kr. gimnaziji, oz. liceju v Gorici.

Ravnateljstvo kr. gimnazije, oz. liceja «Vittorio Emanuele» raglaša, da morajo vsi oni, ki se nameravajo vpisati v to solo, predložiti najkasneje do 10. okt. prošnjo za sprejem, kolekano s kolekom za 1 liro (carta legale bollo da 1 lira). Ker je število učencev omejeno, se nujno priporoča pravočasna in pravilna vložitev prošnji. Prepozno vložene prošnje ne bodo vpoštevane.

Ursulinski samostan v Gorici.

Dne 15. okt. t. l. se prične v uršulinskem samostanu v Gorici **tečaj za krojenje ženskih oblek** po posebnem krojometričnem načinu **prof. Klare Gentili**.

Sprejemajo se poročene in neporočene ženske iz dežele in iz mesta.

Spored pouka obsega: Krojenje in šivanje ženskega, moškega in otroškega perila in celih ženskih oblek.

Tečaj traja **sest mesecov** s štiriumen

tedenskim poukom. Tudi izven teh ur se radevolje dajejo pojasnila in pouk.

Vpisovanje v ta tečaj se je že pricelo. Za nadaljnje podrobnosti se je obrniti — ustmeno ali pismeno — na uršulinski samostan v Gorici.

Ob istem času (15. okt.) se prične tudi običajni vsakoletni tečaj ali sola za **vzgojo in celotno domače umno gospodinjstvo**. Obeh navedenih tečajev (za krojenje in gospodinjstvo) ni mogoče istočasno obiskovati.

Tudi v Koprivi, blizu Krimina, v «Vili Mariji», podružnici uršulinskega gorisk. samostana se odpre tak **tečaj za krojenje in šivanje ženskih oblek**, ako se oglaši zadostno število obiskovalk, iz Koprive in sosednih vasi. S tem tečajem je združen pouk v domačem gospodinjstvu.

Za vpisovanje in druge poizvedbe se je zglasiti — pismeno ali ustmeno — pri prednici «Vile Marija» v Koprivi (Capriva).

Kaj je novega na deželi

PODBRDO.

(Dekleta pozor!) Popotnik nam piše: Pred kratkim sem se mudil po opravkih v Podbrdu. Z istim vlakom se je pripeljal tja tudi neki «malar» iz južnih krajev. Poznam moža po njegovih dvomljivih slikarskih poslih iz kanalskega okraja. Ob povratku se začudim, ko vidim na postaji tega moža v družbi z nekim čednim domačim dekletom. Ker se mi je zdela zadeva sumljiva, vprašam dekleta, ko se je njen spremjevalec za nekaj časa odstranil, kam gre. Odvrne mi, da gre v Kanal za natakarico k spremjevalcu. Ker so mi kanalske razmere dobro znane in vem, da dotedni nima nobene gostilne v Kanalu, sem dekletu to povedal. Prestrašeno dekletje je na to pobralo svojo prtljago in zbežalo domov. Bilo je ocividno, da jo je hotel «postenjak» spraviti s seboj s slabimi nameni. Kakor sem poizvedel, je že pred časom na enak sleparski način odpeljal iz neke druge vasi dve dekleti. Dekleta, pozor! Ne zaupajte ljudem, katerih ne poznate!

VALUTA.

Dne 29. septembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 24.60 — 24.90 L.
za 100 avstr. kron — 3.0 — 3.1 stot.
za 1 dolar — 21.70 — 21.90 L.
za 1 funt 99.20 — 99.50 L.

DRUŠTVENE VESTI.**KAMNJE.**

Izobraževalno društvo v Kamnjah predi v nedeljo dne 7. oktobra t. l. veselico z bogatim sporedom. Začetek ob 3. uri pop.

DAROVI.

Za Alojzijevič: Sl. km. hranilnica in posojilnica Libušnje 100.— L. Prisrčna hvala.

Za Slovensko sirotišče: Podružnica Ljubljanske Kreditne Banke v Gorici 300 L.

NA PRODAJ! Podpisani proda po dogovorjeni ceni okrog 5000 komadov opeke, več vrat, oken, desk, tramov in lesa za stavbe, Josip Arman Podbrdo ob Bači 26.

«Prva kmečka gosp. zadruga v Selu na Vipavskem naznanja svojim cenjenim odjemalcem in vsem g. g. gostilničarjem, da je **znižala** ceno vanu na L. 140.— do 150.— hl. ter se obenem priporoča za obilen obisk.»

PRVACINA.

Prihodnjo soboto dne 6. t. m. bomo praznovali v naši vasi izredno slavje. Poročil se bo namreč Alojzij Šušmelj s Kristino Sulič; obenem bo praznoval ženinov oče Alojzij Šušmelj s svojo zeno srebrno poroko ter obhajal ded Jožef s svojo boljšo polovicijo dijamantno poroko. Pač izreden slučaj. Vsi trije srečni pari se počutijo najboljše in sta zlasti dijamantna poročenca kljub visoki starosti izredno čila in krepka. Vsa vas jih kliče: se mnogo let!

AVČE.

O tatinah smo veliko čitali po casopisih, toda naša vas je bila k sreči se obvarovana pred raznimi dolgorstnez. Bojimo se, da so tudi za nas minuli »zlati časi«. Pred kratkim je začela tudi pri nas delovati tatinska zaleda. Prvi obisk je napravila pri Makarovičevih. Vdrla je iz vrta skozi okno v pritlične prostore ter odnesla drobiž za približno 30 lir in tobaka za okrog 600 lir. O penočnih obiskovalcih ni ne duha ne sluh.

PRESELITEV.

Podpisani vladno naznanjam, da sem se iz dosedanjega bivališča preselil v hišo št. 7. nasproti gostilne Bratina in ondi odprl svojo krojaško delavnico in prodajalno izgotovljenih oblek. Cenjenim odjemalcem se priporočam za nadaljnja naročila.

V Ajdovščini, dne 16. sept. 1923.

Ivan Kertelj,
krojaški mojster.

Avtomobilna zveza med Kobaridom in Sv. Lucijo.

«Podpisano avtomobilno podjetje opozarja slavno občinstvo kobaridskega okraja, ki ima opravke pri tolminski sodniji, da vozi postni avtomobil od 1. oktobra dalje tudi ob pondeljkih, četrtkih in sobotah ob 8 urah zjutraj iz Kobarida, ostane v Tolminu in nadaljuje svojo vožnjo ob 11.50, da pride do vlaka ob 12.30. Isti avtomobil se vrača ob 14.38 iz postaje Sv. Lucija in dospe v Kobarid ob 16.05.

A. Devetak dedič, Tolmin.

IVAN GOTIČ

kamnoseški mojster

Sovodnje pri Gorici
se priporoča cenj. občinstvu za izdelavo nagrobnih spomenikov in drugih v to stroko spadajočih del,

ZAHVALA.

Vsem mnogobrojnim znancem in prijateljem, zlasti pa občinskemu starešinstvu in pevcem, ki so spremili pokojnega moža, oziroma očeta

Petra Pavla Lebana

k večnemu pokolu, izrekamo tem potem najiskrenejšo zahvalo.

Stopec pri Sv. Luciji 27. septembra 1923.

Žalujoča mati in brata.

POZOR!

na staro slovensko tvrdko
Razprodajam pohištvo po jako znižanih cenah in sicer

Omare . . .	od 200	lir naprej
posteljnake . . .	90	"
vzmeti (šuste)	70	"
blazline . . .	60	"
kompletne spalnice	800	"

Velika izbera navadnih in finejših sob, kakor tudi žeteznih posteljnjakov.

Priporoča so

Ant. Breščak

največja zaloga pohištva na Goriškem z lastno tovarno v Gorici, Via G. Carducci 14 (pre Gosposka ulica) in V. C. Favetti št. 3

Slovenska družina sprejme 2 učenca na hrano in stanovanje. Naslov pri upravi »Goriške Straže«.

Vse šolske potrebščine kupite v Knjigarni

K. T. D. GORICA Montova hiša.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50.

Brzjavni naslov: Ljubljanska banks.

Delniška glavnica
in rezerve:
80 MILIJONOV

CENTRALA:
LJUBLJANA

Reserva S H S
kron
64 MILIJONOV

PODRUŽNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.